

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

beo. Hoc tantum attentos lectores rogatos velim, quotumquemque haec verba μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν intellexisse existiment; ne putemus Athenienses e ludo litterario talia statim recordatos fuisse: notum est quam turpiter veteres ipsi antiquitatem suam ignoraverint. Consimile vitium supra indicavi § 7.

Paucis omnino orator perorat. Sunt ista quidem neque eleganter dicta neque apte, sed sermonis vitia non observavi. His igitur subsistere possum, non detractaturus certamen, ubi opus erit. Interea equidem orationem spuriam habebo.

Harlemi, d. XXI. m. Nov. MDCCCLIII.

S. A. NABER.

B L A D V U L L I N G.

ARISTOPHANES zegt in den *Vrede*, vs. 355 vlg. (DINDORF):

ἤδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.

Ik verheug mij nu de oorlog geëindigd is, nu ik het schild ben ontvlugt, meer dan na het afstroopen der oude slangenhuid. Opdat men γῆρας juist versta, voegt de *scholiast* er nog bij: ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφειν.

Maar de gedachte is niet zuiver. Het koor kan het schild ontkomen, maar niet zijne slangenhuid afstroopen, zoo als de dichter schijnt te zeggen, door ἐκφυγῶν en ἐκδύς op hetzelfde onderwerp ἐγὼ te doen zien. De slangenhuid afstroopen kan alleen . . . eene slang, en de lezer verwacht: ik verheug mij nu ik vrij van het schild ben, zoo als eene slang zich verheugt zoodra ze vrij is van haar γῆρας, hare oude huid.

Schoon dus de verandering zeer gewaagd is, kwam het bij mij op of ARISTOPHANES kon geschreven hebben:

μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς ὄφεις, ἐγὼ τὴν ἀσπίδα.

Wel is waar kan men niet letterlijk zeggen ἐκδύναι τὴν ἀσπίδα, *het schild uittrekken*, maar alleen schertsender wijs, door de rhetorische figuur, die men, geloof ik, een *zeugma* noemt. Maar dit zal wel geene overwegende zwaarigheid zijn; men neme dus dezen inval voor 't geen hij waard is.

L., 7 Dec. 1853.

E. J. K.